

ΒΟΤΗΚΙΟ

Ἡ Ἀρχή μου εἶναι ἡ γνώμη
μου γιὰ τὴν ὁποία δὲν δίδω λογα-
ριασμό κανενός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ 48
φύλλα Φρ. 5
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ . . . 8

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Ν. Γ. ΜΑΥΡΟΧΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΥΟ ΦΟΡΑΙΣ
ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΘΕ ΦΥΛΛΟΥ
ΛΕΠΤΑ 10.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΟΥΣΤΡΑΤΖΗΔΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Πρὸς τοὺς ἀξιότιμοις κύριους κυρίους
Τρικουπσταίς.

Ἀξιότιμοι ἀφέντες, κύριοι ἀντιμούτσουνοί μας.

Τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἐλάβαμε, ὅτι μέσα εἰς τὸ Βουλευ-
τήριον ἐμιλίστατε γιὰ φόρους, καὶ ὅτι ἀντίς νὰ βάλ्लουν ἄλλους
φόρους εἰς ἡμᾶς, νὰ μᾶς βάλ्लουν μόνον ἓναν, ἤγουν καὶ δηλαδὴ,
νὰ κολλᾶμε εἰς τὴν πό ν τ α το ὦ πα που τ σι ο ὦ ἕνα
γραμματόσημο ἀπὸ ἕνα λεπτὸ ἀπὸ τὰ ξίς ὅταν λουστέρ-
νουμε, τὰ πα πο ὗ τ σι α, καὶ τοῦτο νὰ τὸ κάνουμε ὑπὸ
ἀτομικῆς μακί φ θ ὦ ν ης, καὶ ὅτι, ἀν λείψουμε νὰ τὸ κολλή-
σουμε θὰ μᾶς σεκουεστράρουνε (κατασχέσουν) τ σ ῆ
πά τιν αις, (υπογίαις), τ σ ῆ β ο ὗ ρ τ σι αις, (ψήκτραις).
τ ὸ μ πα γ κ ο ὗ λ ι καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα μαζί με τὸ
μπερστονί, (κεφαλοκάλυμμα), καὶ νὰ μᾶς ἐμποδίσουνε ἀπὸ
τὴν ἐξ ἄ σ χ η σις τῆς ἐπιστήμης μας.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐμάθαμε αὐτὴν τὴν εἰδήσις, ἐμαζωκθήκαμε ὅλοι
οἱ λουστρατζήδες καὶ ἐκάμαμε συμβούλιον, καὶ ἀποφασίσαμε νὰ
σᾶς στείλουμε ἑς τὴν ἀφεντιά σας, κύριοι ἀντιμούτσουνοί μας, ἐ-
τούτην τὴν ἀναφορά μας, καὶ ἔσονται τοῦ λόγου σας ἀντιμούτσου-
νοί μας, νὰ βαλλετέ τὰ καλά σας τὰ σ κ ο υ τ ι ᾶ, ἤγουν ἐ-
κεῖνα, ποῦ ὁ ἕνας ἔδανε σὰν ἐπὶ ἡγινε εἰς τὸ σχολεῖο τῆς νύχτας,
ἤγουν, καθὼς καὶ τοῦ λόγου σας καταλαβαίνετε, εἰς τὸ συχωρε-
μένο τὸ Γουλιέλμου, ὅπου ἔπαιρνε μάθημα μετὰ τὴν Σ ὦ ν ο ψ ι
ἑς τὸ χέρι, καὶ ὁ ἄλλος μ' ἐκεῖνα τὰ σκρυτιά ποῦ ἐπὶ ἡγινε εἰς
τὸ σχολεῖο τῆς Πάντλης, καὶ εἰς ταῖς νυχτικαῖς διασκέδασαίς
του, καὶ νὰ κοπιάσεν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ νὰ μῆπτε μέσα
γιὰ μέσον, ὅ ἕνας μετὰ τὴν παρρησίαν του καὶ μετὰ τὰ κα β α -
λ ι ε ρ ᾶ τ α του, καὶ ὁ ἄλλος μ' ἕνα σερβιτσιᾶν, καὶ ἐκεῖ νὰ
πλήστετε καὶ νὰ εἰπῆτε νὰ μὴ μᾶς βάλ्लουνε φόρο εἰς τὸ π α -

τ ἰ ν ἄ ρ ι σ μ α τ ὶ ὦ ν πα που τ σι ὶ ὦ ν, καὶ ἔτσι, ἀφέν-
τες ἀντιμούτσουνοι, προλαβαίνετε τὸ πολὺ καλὸ ποῦ ἠθέλατε νὰ
μᾶς κάμετε. Κ' ἐμεῖς γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξουμε πόσο σᾶς ἀγαπᾶ-
με, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι,
χρὼσ ἄ με χαρι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ ὅτι,
θῆνας εἰδὼ θὰ σᾶς λουστράρουνε τὰ παπούτσια χαρί-
σμα, καὶ ὅλου ἐν τ ἰ ἑ ρ ο υς (δολοκλήρους), ἀν ἀγαπάτε,
σᾶς . . . σκουβιλίζουμε καὶ ἀν δὲν ἀκουστήτε ἐτούτην τὴν φῶρά,
εἰν, κακὸ νὰ μὴν ἔχετε, δὲν σᾶς παρθῇ ἡ γλώσσα, πασχίσατε
νὰ κάμετε ὅ,τι εἰμπορέτετε γιὰ μᾶς, ποῦ εἵμαστε ὅμοιοί σας
ἀθρώποι καθὼς καὶ οἱ Ὀβρηοί, καὶ ἀν δὲν πιτύχετε . . .

Ἐ, ε, ε, ε, ε! ἑς τὸν διάβολον. Τοῦ λόγου σας πναπὴ
ποῦ κέρνετε τόσο σκῆρ φράγκα τὸν μῆνα ἤγουν, κ' ἐμεῖς, κου-
τράμε, μπορεῖ, ἀν ἀγαπάτε, νὰ μὴ μᾶς φορολογήσετε γιατί
μπορεῖ κιόλας νὰ μᾶς φορολογήσουνε οἱ ἄλλοι χωρὶς τοῦ λόγου
σας νὰ τὸ καταλάβετε, ἢ νὰ μὴ τὸ ξέρετε, δηλαδὴ εἰμπορεῖ νὰ
ἔχετε, ἀφέντες, τὸν νοῦ σας εἰς τὴν μουνέδα ποῦ σᾶς λείπει καὶ
ἀν σᾶς λείπει ἐμεῖς εἵμασθε εἰδὼ καὶ εἰμπορούμε νὰ κάμουμε ἓνα
δάνειον ἀπὸ τὸν Μπακιέρη τῇ Πό ρ τ α Ρ ι ᾶ λ ας καὶ νὰ
σᾶς μαντενίρουμε

Σᾶς παρακαλοῦμε ὅθεν νὰ ξεπερδέψετε αὐτὸ τὸ φορολόγημα,
καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ διαβάσετε καὶ τὸ ἀποκαταθεῖδ ποίγημα
τὸ ὁποῖον ἐκάμανε ὁ Μανιῆς καὶ οἱ ἄλλοι γραμματισμένοι ἀπὸ
τὴν κομπανία τοῦ συλλόγου μας, γιὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσουν περισ-
σότερο.

Ἐδῶ εἶναι τὸ ποίγημα.

Ἀφέντες ἀντιμούτσουνοι νὰ μὴ μᾶς ἀμελεῖτε,
γιὰ μᾶς καὶ γιὰ ταῖς πάτιναις γιὰ πάντα νὰ μελεῖτε.
Κ' ἀν ἴσως δὲν ἐμάθατε ποτὲ νὰ συζητῆτε,
νὰ χ ἄ σ ε τ ε τ ᾶ μ ᾶ τ ι α σ ας, (1) νὰ μὴ μᾶς λησμο-
(νεῖτε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(1) Νὰ χ ἄ σ ε τ ε τ ᾶ μ ᾶ τ ι α σ ας ΚΕΝΤΡΙΚΗ-ΙΟΝΟΡΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Γιατί, κύριαι αρχαίς καὶ ἐξουσίαις δὲν φροντίζεται γὰρ τὴν

ὁ περὶ τὴν πωλείται 70 λεπτά τὴν λί-
τρω, ἐνῶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπ' οὗ φέρουν ἐδῶ τὰ βόδια,
πωλεῖται πρὸς μίαν καὶ εἴκοσι τὴν ὁκά; ἔ; γιατί; ι. ι. ι. ι. ι.
Γιατί οἱ κροστώλαις εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀγοράζουσι τὸ κρέας
πρὸς 60 λεπτά τὴν λίτρω; ἔ; γιατί; ι. ι. ι. ι. ι.

Ἐνα φρικτὸ κακούργημα τῶν ὁβρηῶν

Εἰς τὸ Κισιόβιο τῆς Ὀδησοῦ, ἕνας Ἑλλήνας χριστιανὸς ὁρθό-
δοξος, ὀνομαζόμενος Κουκουνάσις, ἐπῆγε εἰς τὸ ὁβραϊκὸ λουτρὸν
τῆς πόλεως, γὰρ νὰ λουσθῇ, ἐκεῖ ὁμοῦ τὸν ἀπαξάνε οἱ ὁβρηοὶ
καὶ τὸ ἐρριζαν μέσα εἰς ἕνα κοζάνι γεμάτο ἀπὸ νεῖο βασιτῶν, καὶ
καὶ μέσα ὁ δυστυχὴς ἐξεψύχθησε ἔπειτα οἱ ὁβρηοὶ ἐβγαλαν τὸ
πτόμα του ἀπὸ τὸ καζάνι καὶ ἤτον ὅλο παραμορφωμένο καὶ ἐ-
πῆγαν καὶ τὸ ἐρριζαν εἰς ἕνα χωράφι. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁμοῦ φαίνεται
ἡ ποῦσις αὐτῆ τῶν ὁβρηῶν δὲν εἶναι ἀπλὴ ἐκδίκησις ἐναντίον Ὁρ-
θοδόξου χριστιανῶν, ἀλλὰ ὑποθέσεται ὅτι ἐπειδὴ σιμῶνει τὸ
Πάσχα τοὺς καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ χριστιανικὸ αἶμα, ποῦτα
θὰ τὸν ἐρριζαν καὶ ἔπειτα θὰ τὸν ἐρριζαν μέσα εἰς τὸ καζάνι,
γιατί—καὶ εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως—ὅποιο κακούργημα κά-
μουν οἱ ὁβρηοὶ τὸ ἐκτελοῦν εἰς ταῖς ἡμέραις ποὺ πλησιάζει τὸ
πάσχα των.

Πολλοὶ ὁβρηοὶ γραμματισμένοι ἐτόλμησαν νὰ διαψεύσουν, ὅτι
γιὰ νὰ κάμουν τὸ πάσχα των τοῦ χριστιανικοῦ αἵματος, καὶ ἔγραψαν
πολλά, ἐξισιῶντες εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησι τῶν δύο κόσμων»
(«Revue de deux Mondes»), ἀλλὰ δὲν εἰμπόρεσαν νὰ
διαψεύσουν αὐτὴν τὴν πράξιν, ἡ ὁποία ἐπληθεύεται ἀπὸ τὸν
Σαμουὴλ Ραββὶ δὲ ὁποῖος ἦτον ὁβρηὸς καὶ ἐβριτήθη καὶ ἔ-
γινε Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος καὶ καλόγερος, καὶ ὁ ὁποῖος, ἐπνο-
μάσθη Νόφωτος καὶ λέγει, εἰς τὸ σύγγραμμά του «Τὰ Ἰουδαϊκά»
ὅτι φονεύουσι τοὺς χριστιανούς καὶ λαμβάνουν τὸ αἷμα των.
Τοῦτο τὸ μυστικὸν λέγει διαλόγερος Νόφωτος, δὲν εἶναι νυνώ-
στὸ εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς ῥαββίνους
(χαλμυδες), εἰς τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρισσαίους, οἱ ὁποῖοι ὀ-
νομαζονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὁβρηοὺς χαρσεῖς ἢ δεμ. καὶ
τοῦτο τὸ μυστήριον τὸ φελάγουν μὲ πολλὴν μυστικότητα. (1) δὲ
σκοπὸς αὐτῶν, διὰ τὸν ὁποῖον κάμνουσι τὸν φόνον εἶναι τρεῖς αἷτια.

Α'. Διὰ τὸ ὑπερβολικὸν μῖσος ποὺ ἔχουν ἐναντίον τῶν Χρι-
στιανῶν, νομίζοντας, ὅτι κάμνοντας τοῦτον τὸν φόνον, προσφέρουν
θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ Σωτὴρ καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε
εἰς τοὺς μοθητὰς του. «Ἐρχεται ὥρα, ἵνα, πᾶς ὁ ἀποκταίνας
»ὅμω, δόξη λατρείαν προσφέρει τῷ Θεῷ»

Β'. Γιὰ πολλὰς δεισιδαιμονίαις, δηλ. μαγείαις, ταῖς ὁποῖαις
κάνουν οἱ ὁβρηοὶ μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα.

Γ'. Ἐπειδὴ οἱ ῥαββίνοι ἀμφιβάλλουν, ἴσως νὰ ἦτον ὁ Ἰησοῦς, ὁ
υἱὸς τῆς Μαρίας, ὁ ἀληθινὸς Μεσσίας, ὅτι ῥηντιζόμενοι αὐτοὶ
μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα, θέλει σωθῶν. (Σ.Β. Κε: ἄλλο φύλλο θὰ γρά-
ψουμε καὶ εἰς ποῖον βιβλίῳ τῶν ὁβρηῶν εἶναι γραμμένο τὸ νὰ μι-
σοῦν τοὺς χριστιανούς κλπ.).

Λοιπὸν ἐμεῖς ἐπληροποιήσαμε τὴν γνώμην ὅτι τὸ κακούργημα
ποὺ ἔκαμαν οἱ ὁβρηοὶ εἰς τὸ Κισιόβιο τῆς Ὀδησοῦ δὲν εἶναι
ἀπλὸς φόνος γιὰ ἐκδίκησις, ἀλλὰ γιὰ νὰ πάρουν χριστιανικὸν αἷ-
μα. Ποῖος ξέσκει τί ἄλλα νὰ ἐσυνέβησαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ
εἰς αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἀπὸ αὐτὸ τὸ γένος ποὺ εἶναι ἀπορροσμένο
ἀπὸ τὸν Θεόν.

Τὴν περασμένη Παρασκευὴ ἐνῶ ἐψάλλονταν εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὁ Κουτο-Τά-
γης, ἐμολούσε μὲ μίαν λύσση—σμεννὴν καὶ τῆς ἔδινε τὸ μυχνῆ-

λι του νὰ σπυγγίαν τὴν μύτη της καὶ ἐγένετο σκάνδαλον ἀπὸ
ταῖς κρυβένταις των.

Μὰ μωρὲ ἑλάκα, κτήνος, Τάση, τί τῆς ἐξέλεψες τὰ στραβά
τῆς τὰ μάτια, ἢ τὰ τρουμπά—χεῖλια τῆς. Φτοῦ σὰς κτήνη καὶ
τὰ δύο εἰσθε.

Τὸ ἴδιον βράδι καὶ εἰς τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν δύο γυναῖκες ἔλε-
γαν εἰς τὸν ὑπρέτη (κωνδηνανάρτη) νὰ τοὺς εὖρη δύο στασίδια
καὶ τοῦ τα πληρύνουν, καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε δὲν εἰμπορῶ γι-
ατὶ εἶμαι ἀσθε-ῆς. Μὰ νὰ σὰς πῶ, κυράδες, πληρογύναικα, τί ἐ-
κάματε τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ; θέατρο; Τότε, ἄ; δίνουν καὶ εἰσητή-
ρια γιὰ νὰ πίνετε ὅλαις σας τὴν πρίμα φέλλα (πρῶ-
τα εἰς θέσεως) καὶ οἱ ἄνδρες παγαίνουμε εἰς τὸ γυναι-
κειὸ. Ντροπὴ σας, ἀσεβεῖς.

Αὐτῶσθε μας, Δεσπότη μου, ἀπὸ αὐταῖς καὶ διάταξε νὰ πη-
γαίνουν ὅλαις εἰς τὸ γυναικειὸ καὶ ἔτσι, οὔτε δὲν μᾶς σκανδαλί-
ζουν.

Εἶναι κάποιον δημοτικὸν σύμβουλον οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ κα-
ταδαφίσθῃ ἡ Πόρτα-Ριάλα, γιατί λέει τοὺς ἐμποδίζει τὸν ἀέρα
ποὺ ὅταν τὴν καταδαφίσουν θὰ τοὺς χαϊδεύει τὰ μοῦτρα μυρ-
ωδῶς.

Ἐπροσκαλέσθηκε συνεδρίασι καὶ κάποιον εἶπον νὰ ἐξοδεύσουν
εἴκοσι χιλιάδας δραχμὰς γιὰ νὰ τὴν καταδαφίσουν καὶ νὰ πα-
σιρέψῃ ὁ τόπος. Μήπως ἂν ἔγουν τὴν ὁρὴν νὰ ἀφελῶσιν κα-
νέναν ἐργολάβον, ἢ ἔχουν σκοπὸ νὰ δώσουν τὴν ἐργολαβίαν τῆς
καταδαφίσεως εἰς τὸν δῆμαρχεόντα;—Ἐνας σύμβουλος (καί,
ἂν δὲν ἐπληροφρονηθῇ καμὲν κακὰ, εἶναι ὁ κύριος Ἀντώνιος Καπο-
δίστριας ἐμπορὸς) εἶπεν ὅτι ἀντὶς νὰ ἐξοδεύσουν ταῖς εἴκοσι χιλι-
άδας ἀράγκα γιὰ νὰ καταδαφίσουν ἃ; τὰ ἐξοδεύσουν γιὰ νὰ φέ-
ρουν ἕνα μεγαλὸ ὥρολόγιον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ τὸ στήσουν ἐν-
πάνω τῆς.

Συμφωνοῦμε καὶ ἐμεῖς μὲ τὸν κυρ. Καποδίστρια, γιατί εἶνα
ναγκαῖον νὰ ἔχει καὶ ἡ πόλις ἕνα ὥρολόγιον μεγάλο, καὶ ἐκτός
τούτου εἶναι καὶ στολισμός. Ἄν ἐπιμενῶν πάλι εἰς τὸ νὰ κατα-
δαφίσουν τὴν Πόρτα-Ριάλα, τότε ἄ; καταδαφίσουν καὶ ταῖς πύ-
λαις τῆς Σπηλαίας καὶ ἔτσι γίνεται ὁ τόπος ξεφωτός, καὶ τὸ
αὐτὸ ὁμοῦ διὸς εἰμπορῶμε καὶ ἐμεῖς; νὰ εἰποῦμε νὰ κατα-
δαφισθῇ ὁ, τὸ ἀρχαῖον, γιατί τώρα πρέπει νὰ γένουν ὅλα
τὸ σῆμα ὁ δὲ σὺν τὸν Κόντε Νάνε καὶ νὰ τὰ τουλουπώνουν
μὲ σεντόνια, καὶ νὰ τὰ ξετουλουπώνει ὁ Μίστρο—Μιχάλης ὅπο-
τε θέλει τὸ Σιὸν Τζογτζέτομα! Νὰ, μὰ τὸ Φι, τέτοιαι ντουλειὰ
σερεῖ καὶ κάνει.

Κύριε ἀστυνόμε, εἰς τὸ κα ν ο υ ν ε τ ο υ Δ ή μ α (Ὁδὸς
Δημοδόκου) καθονται τρεῖς τέσσαρες Μιχδαλινὰ καὶ ἐκτός
ὅσα ὄργια κάνουν, βρίζονται, καὶ ἀναμταξὺ των μέρα μεσημέ-
ρι, καὶ αἱ τίμιας οἰκογένειαις ὑποχρεοῦνται νὰ κλειοῦνται
μέσα σπῖτι των, γιατί δὲν εἰμποροῦν νὰ προβάλουν εἰς τὸ πα-
ραθύρι των χωρὶς ν' ἀκούσθουν καὶ μίαν αἰσχρότατη λέξι διὰ
τάξιν, λοιπὸν ἢ φρόντισε, ἢ κάμε ὅτι διαβολὸν θέλεις, γιὰ νὰ
ταῖς περιμάσῃς ἢ νὰ ταῖς διώξῃς ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σοκάκι; γιατί
κατήντησαν ἀνυπόφοροι καὶ φωναῖσι ὅλη ἡ γειτονία ἐναντίον
σου. Ἐλεσθέσθωσι λοιπὸν ταῖς τίμιας οἰκογένειαις ἀπὸ ταῖς ἀ-
νησυχίαις καὶ ταῖς βρυσταῖς καὶ λοιπὰ... καὶ λοιπὰ τῶν
Μιχδαλινῶν, ἀφοῦ δὲν κάνουν τίποτα ἄλλο ἂν δὲν λάβῃς μέ-
ρος καὶ εἰς αὐτὸ τότε ἀλήθειαν θὰ εἰποῦμε ὅτι, ... ὅτι, ...
ὅτι, ... ὅτι, ... ἄχ ἄ; μὴ σοῦ τὸ εἰποῦμε γιὰ νὰ ἰδοῦμε
πρῶτα τὸ τί θὰ κάμῃς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ.Σ4.Υ145.0025